

PROP DE VOSALTRES

17 de gener, sant Antoni Abat

Estimats diocesans:

Al calendari del nostre escriptori o al que està penjat a la paret de la cuina hi ha unes dates assenyalades en vermell. Són els diumenges o les festes importants. La resta de números apareixen en negre. En alguns calendaris s'utilitza el color verd per a indicar les festes de les diferents comunitats autònomes. El dia 17 de gener està marcat en negre; malgrat tot, és una data que concita molta expectació. És la festa de sant Antoni, Abat, i el poble cristià té molta devoció al patró dels animals i protector dels béns naturals que Déu ha creat per a benefici dels éssers humans. Aquest sant, com ja sabeu, va viure a Egipte durant els anys 251 al 356. Sembla ser que la seva dedicació va ser la de llaurador. Cap als 20 anys, vivament impressionat per la lectura dels evangelis, va decidir donar totes les seves possessions als pobres i retirar-se al desert de la Tebaida. Va fundar els primers monestirs coneguts i va atraure molts cristians a seguir el seu mode de vida de silenci, d'oració i de pobresa. Es va estendre ràpidament la devoció al sant a les comunitats cristianes, arribant fins a avui la seva influència.

A la ciutat de Lleida és molt popular la benedició d'animals de companyia a les portes de l'Oratori de la Sang, després de la celebració de l'Eucaristia, aquell mateix dia 17. Com s'ha fet en anys anteriors per qüestions laborals, els pagesos organitzaran la cavalcada amb els animals de treball per al dissabte següent. Hi acudeixen molts devots i la

invitació està oberta a tothom que desitgi participar-hi.

Segurament és un bon dia per recordar i agrair la vida i el treball de la gent del camp; la de les nostres comarques és molt conscient de la importància de l'agricultura i de la ramaderia per al benestar de tota la societat. Últimament, la creativitat i l'esforç han fet possible noves formes de treballar el camp, l'extensió de les zones de regadiu, l'ampliació en quantitat i qualitat de les granges, la mecanització i aprofitament de visites turístiques. I molts etcèteres que farien excessivament prolix enumerar. Tot i això, també hi ha núvols foscos que amenacen aquest important sector que convé no oblidar i les seves reivindicacions mereixen ser ateses amb rapidesa i eficàcia. Els creients ho fem també sol·licitant l'ajuda de Déu i la intercessió de sant Antoni.

Existeix una temptació que, amb tota seguretat, s'ha produït sempre al llarg de la història i contra la que convé lluitar amb tenacitat i constància. És la següent: que cada sector o col·lectiu busqui el seu propi benefici i s'aprofiti de la seva situació més o menys privilegiada reclamant allò que li sembli just però accentuant l'individualisme i oblidant la solidaritat amb altres grups i sectors. El cristià demana per a ell, sí, però no relega el germà, exigeix justícia per a les seves reivindicacions però no menysprea les peticions alienes, tracta del propi benestar i felicitat personal i familiar però està atent a aplicar el missatge de l'amor envers els altres que va pre-

dicar Jesucrist i que impregna la nostra vida des del baptisme participant en la creació d'un món més just i frater amb tots els homes de bona voluntat.

Per aquesta raó avui tots nosaltres ens apropem i comprenem millor la situació dels que viuen del camp i se senten colpejats per tempestes o per sequeres, per pedregades o per ventades, per competències deslleials o per una escassa producció que impedeix una vida digna; per promeses incomplertes i per falta de comprensió davant les necessitats exposades constantment.

Que sant Antoni estigui proper a tots ells i que la seva celebració festiva els obri el cor per preocupar-se pels més fràgils de la nostra societat.

Amb la meua benedició i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Orientacions per als sacraments de la Iniciació Cristiana

La Diòcesi de Lleida ha editat un llibret titulat *Orientacions per a la Pastoral dels Sacraments de la Iniciació Cristiana*. Segons explica el bisbe Salvador en la presentació «la tasca fonamental de la comunitat cristiana radica en l'escolta permanent de la Paraula de Déu, en l'experiència sacramental personal i comunitària i en l'anunci constant als altres d'allò que han escoltat i viuen: el missatge, l'obra i la persona de Jesucrist. És una preocupació que es manifesta en totes les èpoques, seguint el mandat del Ressuscitat, amb les

característiques pròpies que les situacions ambientals presenten en cada moment i en cada lloc».

Després que entre 2002 i 2005 s'editessin tres fulletons dedicats al Baptisme, l'Eucaristia i la Confirmació, durant el curs 2021-2022 es van plantejar algunes divergències entorn als temps litúrgics de la recepció dels sacraments.

Aquest mes d'octubre es va decidir, després d'una revisió i actualització, reeditar aquests fulletons en el format d'una única publicació que inclou els tres sacraments.

Orientacions per a la Pastoral dels Sacraments de la Iniciació Cristiana

CERCA DE VOSOTROS

17 de enero, san Antonio Abad

Queridos diocesanos:

En el calendario de nuestro escritorio o el que está colgado en la pared de la cocina hay unas fechas señaladas en rojo. Son los domingos o las fiestas importantes. Los restantes números aparecen en negro. En algunos calendarios se usa el color verde para indicar las fiestas de las distintas comunidades autónomas. El día 17 de enero está marcado en negro; sin embargo es una fecha que concita mucha expectación, es la fiesta de san Antonio, Abad, y el pueblo cristiano le tiene mucha devoción al patrón de los animales y protector de los bienes naturales que Dios ha creado para beneficio de los seres humanos. Este santo, como ya sabéis, vivió en Egipto durante los años 251 al 356. Parece que su dedicación fue la de labrador. Hacia los 20 años, vivamente impresionado por la lectura de los evangelios, decidió donar todas sus posesiones a los pobres y retirarse al desierto de la Tebaida. Fundó los primeros monasterios conocidos y atrajo a muchos cristianos a seguir su modo de vida de silencio, de oración y de pobreza. Se extendió rápidamente la devoción al santo en las comunidades cristianas llegando hasta hoy su influencia.

En la ciudad de Lleida es muy popular la bendición de animales de compañía a las puertas del Oratorio de la Sang, tras la celebración de la Eucaristía, ese mismo día 17. Como se ha hecho en años anteriores por cuestiones laborales, los labradores organizarán para el sábado siguiente la cabalgata con los animales del trabajo ordinario. Acuden muchos devotos y la invitación está abierta a todos los que deseen participar en la misma.

Seguramente es un buen día para recordar y agradecer la vida y el trabajo de las gentes del campo; las de nuestras comarcas son muy conscientes de la importancia de la agricultura y de la ganadería para el bienestar de toda la sociedad. Últimamente la creatividad y el esfuerzo han hecho posible nuevas formas de cuidado del campo, extensión de las zonas de regadío, ampliación en cantidad y calidad de granjas, mecanización y aprovechamiento de visitas turísticas. Y muchos etcéteras que harían excesivamente prolijo enumerar. Sin embargo hay también nubarrones que se ciernen sobre las cabezas de este importante sector que conviene no olvidar y que sus reivindicaciones merecen ser atendidas con rapidez y eficacia. Los creyentes lo hacemos también solicitando la ayuda de Dios y la intercesión de san Antonio.

Existe una tentación que, con seguridad, se ha producido siempre a lo largo de la historia y contra la que es conveniente luchar con tenacidad y constancia. Es la siguiente: que cada sector o colectivo busque su propio beneficio y se aproveche de su situación más o menos privilegiada reclamando aquello que le parece justo pero acentuando el individualismo y olvidando la solidaridad con otros grupos y sectores. El cristiano pide para sí pero no relega al hermano, exige justicia para sus reivindicaciones pero no menosprecia las peticiones ajenas, trata del propio bienestar y felicidad personal y familiar pero está atento a aplicar el mensaje del amor hacia todos que predicó Jesucristo y que impregna nuestra vida desde el bautismo participando en la creación de un mundo más justo y fraterno con todos los hombres de buena voluntad.

Por esta razón hoy todos nosotros nos acercamos y comprendemos mejor la situación de quienes viven del campo y se sienten golpeados por tormentas o por sequías, por granizos o por vendavales, por competencias desleales o por escasa producción que impide una vida digna; por promesas incumplidas y por falta de comprensión ante las necesidades expuestas constantemente.

Que san Antonio esté cercano a todos ellos y que su celebración festiva les abra el corazón para preocuparse por los más frágiles de nuestra sociedad.

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Concert de nadales internacionals a Santa Maria Magdalena

L'Església de Santa Maria Magdalena va celebrar, el passat 18 de desembre coincidint amb el Dia Internacional de les Persones Migrades, la segona edició de la trobada de Nadal de les persones de diferents orígens i comunitats de Lleida, que van presentar les diferents maneres de preparar i de viure el Nadal. Van intervenir el grup de romanes catòlics, presentant els cants de la «Missa Rorate» que se celebra cada dia d'Advent, preparant la celebració del naixement del nen Jesús. A continuació, els joves de la comunitat copta egípcia, amb els himnes i els cants de l'Evangelí de Nadal. Un jove de la UPA, originari de Burkina Fasso, va interpretar una cançó de Nadal del seu país. El recorregut va seguir per Veneçuela, amb el grup que va interpretar els cants específics de la «Misa de Aguinaldo», celebrada a Veneçuela i a altres països de Llatinoamèrica. Una jove de la Parròquia de Magdalena, l'Antonella, també veneçolana, va cantar la cançó del *Niño Jesús*, invocant l'arribada del Nen al nostre món. La comunitat ucraïnesa de Lleida va cantar tres solemnes cançons nadalenques, convidant a l'alegria malgrat que la situació actual del seu país no hi convidi gaire. De tornada a Llatinoamèrica, la Milagros va interpretar dues nadales amb la seva guitarra, una peruana i una altra veneçolana. Amb la comunitat ortodoxa romana i georgiana, el concert

es va desplaçar a la litúrgia oriental, amb les seves entonacions tan específiques.

El cor de joves de la UPA Pilar-Magdalena va ser l'encarregat de tancar les intervencions d'aquest festival. La trobada va finalitzar amb una foto de família dels cantaires i amb una xocolatada oferta per una família del grup Ilatí de la parròquia amfitriona.

Aquestes festes hi ha hagut força cantades de nadales i concerts, molts d'ells amb finalitats solidàries, com el concert benèfic a l'Església de la Sagrada Família o el concert de corals a les Borges Blanques.

Incorporen dues taules gòtiques al Museu de Lleida

El Museu de Lleida Diocesà i Comarcal ha incorporat a l'exposició permanent dues taules gòtiques del Mestre de Vielha que la Diputació de Lleida va

adquirir a un particular de Valls per 70.000 euros i que ara ha cedit al Museu. En elles s'hi representen l'Anunciació, a la part superior, i els sants Fabià i Sebastià a la part inferior. Les taules quedaran exposades a les sales del gòtic que, gràcies a aquesta

incorporació, estarà ara presidida pels pintors més rellevants de la segona meitat del segle XV que treballaren entre Ponent i la Franja i que són Pere Garcia de Benavar-

ri i els seus deixebles Jaume Ferrer II, Pere Espallargues i el Mestre de Vielha. El bisbe Salvador va assistir a la presentació de les dues taules, refermant així el compromís de la Diòcesi amb l'art i amb el Museu.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

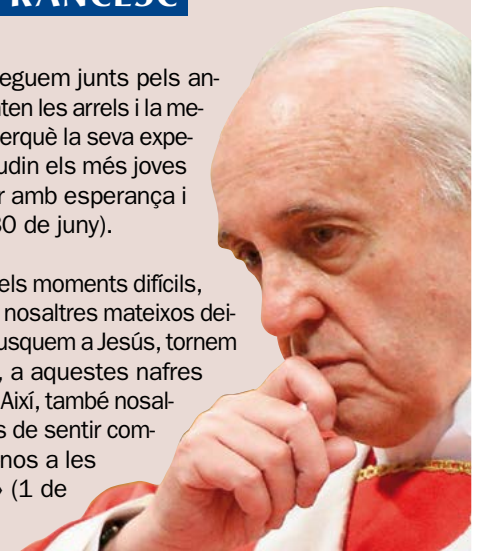

@Pontifex_es: «La sequera és un greu problema. Ha de fer-nos reflexionar sobre la tutela de la creació, que no és una moda, sinó que és responsabilitat de tots nosaltres. El futur de la Terra és a les nostres mans» (29 de juny).

@Pontifex_es: «El Sínode que estem celebrant ens crida a ser una Església que surt a l'encontre del món. Una Església en la qual tots puguin sentir-se acollits, en la qual es conreï l'art de l'escolta, del diàleg, de la participació, sota l'autoritat de l'Esperit Sant» (30 de juny).

@Pontifex_es: «Preguem junts pels ancians, que representen les arrels i la memòria d'un poble, perquè la seva experiència i saviesa ajudin els més joves a mirar cap al futur amb esperança i responsabilitat» (30 de juny).

@Pontifex_es: «En els moments difícils, no ens tanquem en nosaltres mateixos deixant a Jesús fora. Busquem a Jesús, tornem a Ell, al seu perdó, a aquestes nafres que ens han sanats. Així, també nosaltres serem capaços de sentir compassió i d'acostar-nos a les nafres dels altres» (1 de juliol).

Felicitaçió als sacerdots més ancians

El bisbe de Lleida, Salvador Giménez, va felicitar el Nadal, com és tradició, als sacerdots de més de setanta-cinc anys de la Diòcesi, en un acte íntim a la Sala del Tron del Bisbat de Lleida. El bisbe, que també va voler tenir un record per Mn. Alfonso Miret i pel frare Antoni Serramona, morts durant el 2022, i pels sacerdots i religioses que han mort ens els últims anys, va felicitar les festes i va recordar la importància que té el Nadal per als cristians. Els sacerdots més ancians, que viuen a la Casa Sacerdotal, van rebre com a present una manta que, segons el bisbe «no només donarà escalfor, sinó que també va d'acord amb les recomanacions d'estalviar energia en un context de preus disparats».

El bisbe Salvador va presidir la Nit de Nadal la Missa del Gall a la Catedral de Lleida i, prèviament, durant el matí, va celebrar l'eucaristia per als presos del Centre Penitenciari Ponent de Lleida. El prelat va portar un mis-

satge d'esperança a aquells que han de passar el Nadal separats de les seves famílies complint condemna i els va animar a seguir les passes de Jesús per reconduir les seves vides.

D'altra banda, l'Església de Sant Pau de Lleida va acollir la setmana prèvia a Nadal la tradicional Vetlla

organitzada per la Delegació Pastoral de Joves, la Fundació Verge Blanca i el Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans, amb una gran participació. Es van poder escoltar testimonis d'experiències de persones de Tanzània, Camerun, Nicaragua i Guatemala, i del voluntariat jove de Lleida.

REFLEXIONS

La societat del rendiment (i II)

L'èsser humà, en la cultura neoliberal globalitzada, ha quedat convertit en una màquina de rendiment autista. El dopatge no solament circula en el món de l'esport professional i amateur, com veurem més avall, també en l'àmbit de la universitat i de determinades feines sotmeses a un gran nivell de pressió i d'estrès.

Aquesta tendència a l'ús abusiu del fàrmac és un símptoma revelador. Per poder suportar la hiperacceleració, la sobredosi informativa i la pressió de la hipercompetitivitat, el dòping acaba essent el pa de cada dia per a molts professionals que breguen en el nostre món.

En un context d'aquesta naturalesa, el transhumanisme es planteja com la redempció, com el perfecte antídote. L'home millorat biotecnològicament serà capaç de rendir més hores, perquè haurà estat modificat i això li permetrà ser més competitiu i, de retruc, incrementar els guanys. A les empreses els interessarà contractar, especialment, subjectes millorats biotecnològicament, perquè tindran més prestacions i seran més hàbils en la resolució de problemes complexos.

Si això és així, es pot generar fàcilment una discriminació respecte aquells que refusin el millorament biotecnològic. Senzillament quedaran fora del mercat. Per tant, la suposada llibertat (*free choice*) en la tria de la millora que vol legitimar el transhumanisme és difícil de garantir el marc d'un sistema neoliberal globalitzat en el qual el que compta és el màxim rendiment amb el mínim cost possible.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

Tradició i reivindicació al pregó de Nadal

La historiadora Montserrat Macià ha estat l'encarregada de pronunciar el pregó de Nadal que, com cada any des del 1977, es llegeix al saló de plens de la Paeria, dins dels actes del Cicle de Nadal que organitza l'Agrupació Llerdenca de Pessebristes. Macià va fer un pregó en què ha volgut ressaltar la significació simbòlica del pessebre, així com les arrels cristianes d'Europa i, en particular, de Catalunya. En la seva intervenció, com en la resta de parlaments, es va tenir un record per la Irina, la dona assassinada fa poc a mans de la seva parella a Lleida, i que ha sacsejat l'opinió pública de la ciutat.

L'acte també va comptar amb l'actuació de la coral Miorita, integrada per persones d'origen romanès, que van voler dedicar les seves cançons a la seva compatriota assassinada.

D'altra banda, l'Agrupació Llerdenca de Pessebristes ha estat l'encarregada de col·locar enguany el pessebre a Montserrat amb ocasió del 60 aniversari de la seva fundació, que se celebra aquest 2023. El pessebre, bastit

pel mestre pessebrista Albert Bertran, amb l'ajut en el muntatge del també mestre José A. Ferrer, va quedar instal·lat al monestir fins al dia de Reis.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

16. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [He 5,1-10 / Sl 39 / Mc 2,18-22]. Sant Marcel I, papa (romà, 308-309), prev. franciscà i mr.

17. □ Dimarts [He 6,10-20 / Sl 110 / Mc 2,23-28]. Sant Antoni el Gran (†356), abat, d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca; santa Leonil·la, mr.; santa Rosalina de Vilanova, verge cartoixana.

18. ■ Dimecres [He 7,1-3.15-17 / Sl 109 / Mc 3,1-6]. Tortosa: □ Sant Ildefons, bisbe; Urgell: ■ Sant Jaume Hilari Barbal i Cosín, rel. i mr.; santa Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana; santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg.

19. ■ Dijous [He 7,25-8,6 / Sl 84 / Mc 3,7-12]. Santa Agnès, vg. i mr.; sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills

Audifaç i Àbac, mrs. (s. III); sants Gurmensind, prevere, i Servideu, monjo, mrs.

20. ■ Divendres [He 8,6-13 / Sl 84 / Mc 3,13-19]. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i mr.; sant Sebastià, tribú romà mr. (303), patró de Palma de Mallorca.

21. ■ Dissabte [He 10,32-36 / Sl 33 / Jo 17,11b-19]. Sants Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona i els

seus diaques Auguri i Eulogi, màrtirs (259).

22. ■ Diumenge vinent, III de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Is 9,1-4 / Sl 26 / 1Co 1,10-13.17 / Mt 4,12-23 (o bé, més breu: 4,12-17)]. Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i mr. a València, nat a Osca (s. III-IV); sant Anastasi, monjo persa i mr.; sant Gaudenci, bisbe; beata Laura Vicuña, vg. salesiana.

Diumenge II de durant l'any (A)

COMENTARI

«Dono testimoni que aquest és Fill de Déu»

Estem al començament d'aquest temps durant l'any en el qual anirem seguint diferents moments de la vida i de l'ensenyament de Jesús. Podem dir que l'evangeli d'avui ens fa com una presentació del qui serà el nostre Mestre durant tots aquests diumenges: Joan testificà: *He vist que l'Esperit baixava del cel com un colom i es posava damunt d'ell. Jo no sabia qui era havia rebut un revelació: Aquell sobre el qual veuràs que l'Esperit baixa i es posa, és el qui bateja amb l'Esperit Sant.* Joan ha tingut aquesta experiència quan batejava Jesús i llavors va descobrir la seva identitat: *Jo ho he vist i dono testimoni que aquest és el Fill de Déu.* Ja abans l'ha presentat com *l'anyell de Déu que pren damunt seu el pecat del món.* Joan, doncs, ens presenta Jesús com el que bateja en Esperit. I per això el baptisme de Jesús, molt diferent del de Joan, és un baptisme que té poder per perdonar els pecats. L'Esperit Sant transforma la nostra vida i ens fa fills de Déu a semblança d'aquell que és el Fill primogènit de Déu. Ell s'ha fet home perquè esdevinguem fills de Déu, sense pecat. La primera lectura confirma i explicita la missió de Jesús: *El meu Déu em diu: És massa poc que siguis el meu servent per a restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la meva salvació arribi d'una cap a l'altre de la terra.* Més enllà de la identificació concreta del servent en el text d'Isaïes, aquestes paraules s'apliquen evidentment al Messies: només ell serà llum de tots els pobles, només ell podrà portar la salvació a tot el món. Pau, amb poques paraules defineix Jesús dient que *Jesucrist és el nostre Senyor i el d'ells, és a dir, de tots aquells que pertot arreu invoquen el nom de Jesús.* Pau es presenta precisament com apòstol d'aquest Jesucrist i s'adreça a la comunitat de Corint als santificats en Jesucrist i cridats a ser-li consagrats. Nosaltres, doncs, perdonats, salvats i santificats per ell estem cridats a ser sants i a ser, en ell, llum per a tot el món.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 49,3.5-6)

El Senyor em digué:
«Ets el meu servent, Israel, estic orgullós de tu.»
El Senyor m'ha format des del si de la mare perquè fos el seu servent i fes tornar el poble de Jacob, li reunís el poble d'Israel; m'he sentit honorat davant el Senyor, i el meu Déu ha estat la meva glòria; però ara ell em diu:
«És massa poc que siguis el meu servent per restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la nova salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra.»

▶ Salm responsorial (39)

R. *Aquí em teniu: Déu meu, vull fer la vostra voluntat.*

Tenia posada l'esperança en el Senyor, / i ell, inclinant-se cap a mi, / ha inspirat als meus llavis un càntic nou, / un himne de lloança al nostre Déu. R.

Però vós no voleu oblacions ni sacrificis, / i m'heu parlat a cau d'orella; / no exigiu l'holocaust ni l'expiació. R.

Per això us dic: «Aquí em teniu: / com està escrit de mi en el llibre, / Déu meu, vull fer la vostra voluntat, / guardo la vostra llei al fons del cor.» R.

Anuncio amb goig la salvació / davant el poble en dia de gran festa. / No puc deixar d'anunciar-la, / ho sabeu prou, Senyor. R.

▶ Lectura la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,1-3)

Pau, que per voler de Déu ha estat cridat a ser apòstol de Jesucrist, i el seu germà Sòstenes, a la comunitat de Déu que és a Corint, als santificats en Jesucrist, cridats a ser-li consagrats, en unió amb tots els qui pertot arreu invoquen el nom de Jesucrist, el nostre Senyor i el d'ells. Us desitjo la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 1,29-34)

En aquell temps, Joan veié que Jesús venia i digué:

«Mireu l'anyell de Déu, que pren damunt seu el pecat del món. És aquell de qui jo deia: Després de mi ve un home que m'ha passat davant, perquè, abans que jo, ell ja existia. Jo no sabia qui era, però vaig venir a batejar amb aigua perquè ell es manifestés a Israel.»
Després Joan testificà: «He vist que l'Esperit baixava del cel com un colom i es posava damunt d'ell. Jo no sabia qui era, però el qui m'envià a batejar amb aigua em digué: «Aquell sobre el qual veuràs que l'Esperit baixa i es posa és el qui bateja amb l'Esperit Sant.» Jo ho he vist, i dono testimoni que aquest és el Fill de Déu.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 49,3.5-6)

Me dijo el Señor:
«Tú eres mi siervo Israel, por medio de ti me glorificaré». Y ahora dice el Señor, el que me formó desde el vientre como siervo suyo, para que le devolviese a Jacob, para que le reuniera a Israel; he sido glorificado a los ojos de Dios. Y mi Dios era mi fuerza: «Es poco que seas mi siervo para restablecer las tribus de Jacob y traer de vuelta a los supervivientes de Israel. Te hago luz de las naciones, para que mi salvación alcance hasta el confín de la tierra.»

▶ Salmo responsorial (39)

R. *Aquí estoy, Señor, para hacer tu voluntad.*

Yo esperaba con ansia al Señor; / él se inclinó y escuchó mi grito. / Me puso en la boca un cántico nuevo, / un himno a nuestro Dios. R.

Tú no quieres sacrificios ni ofrendas, / y, en cambio, me abriste el oído; / no pides holocaustos ni sacrificios expiatorios; / entonces yo digo: «Aquí estoy». R.

Como está escrito en mi libro / para hacer tu voluntad. / Dios mío, lo quiero, y llevo tu ley en las entrañas. R.

He proclamado tu justicia / ante la gran asamblea; / no he cerrado los labios, Señor, tú lo sabes. R.

▶ Comienzo de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 1,1-3)

Pablo, llamado a ser apòstol de Jesucristo por voluntad de Dios, y Sóstenes, nuestro hermano, a la Iglesia de Dios que está en Corinto a los santificados por Jesucristo, llamados santos con todos los que en cualquier lugar invocan el nombre de nuestro Señor Jesucristo, Señor de ellos y nuestro: a vosotros, gracia y paz de parte de Dios nuestro Padre y del Señor Jesucristo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 1,29-34)

En aquel tiempo, al ver Juan a Jesús que venía hacia él, exclamó: «Este es el Cordero de Dios, que quita el pecado del mundo. Este es aquel de quien yo dije: "Tras de mí viene un hombre que está por delante de mí, porque existía antes que yo". Yo no lo conocía, pero he salido a bautizar con agua, para que sea manifestado a Israel». Y Juan dio testimonio diciendo: «He contemplado al Espíritu que bajaba del cielo como una paloma, y se posó sobre él. Yo no lo conocía, pero el que me envió a bautizar con agua me dijo: "Aquel sobre quien veas bajar el Espíritu y posarse sobre él, ese es el que bautiza con Espíritu Santo". Y yo lo he visto y he dado testimonio de que este es el Hijo de Dios.»